

HE

³³ Ya RAB, kanunlarının yolunu bana öğret;

Ve onu sona kadar tutayım.

Doğru bir yaşam, kutsal bir tanıklık, bereketlenmiş bir yaşam için dua etmek isteyen birisi başka nasıl dua edebilirdi ki?

Tanrı'dan size kanunlarını öğretmesini istediğinizde, bu, bir okulda yapılan tarih ya da anayasa çalışması gibi bir şey değildir. Tanrı size tövbeyi ve yaşamı gösterecektir. Tanrı size bir bilgi değil, yeni bir yaşam verecektir.

Tanrı'nın yasasını veya sözünü (koşullarını –ilkelerini, tanıklığını –öğütlerini, kurallarını, emirlerini –buyruklarını) çalışmak, Mesih'in yolunda yürümektir; Tanrı'nın hoşnut olduğu bir şekilde yaşamaktır.

Bu dünyada nasıl yaşadığınız, sonraki yaşam için belirleyici olduğuna göre 119. Mezmun boyunca Tanrı merkezli, Mesih merkezli yapılan bu dualar, sonsuz yaşam duasıdır.

Mezmurcu şunu iyi biliyor: sona kadar düşmeden devam etmek için Tanrı'nın yolu göstermesine (öğretmesine) ihtiyaç vardır.

Öyleyse iyi bir amaç için öğrenmeye istekli olmalıyız; Tanrı'nın övgüsü ve insanın iyiliği için yaşayalım diye öğrenmeye istekli olmalıyız. Tanrı'nın Krallığı ardından gitmek için, Tanrı'nın doğruluğu yaşamlarımız aracılığı ile görülsün diye öğrenmeye ve Yazılar'ı çalışmaya gayret etmeliyiz; düşüşlerden korunmak ve düşmüş olanı kaldırmak için sözü çalışmalıyız...

Bu öğrenme isteğinin arkasında, yanlış yapılmış işler ya da günahlar söz konusudur. Tam bilmediği için eksik ya da yanlış bildiği için ortaya çıkan suçlar ya da başarısızlıklar, bu duanın arkasında olan şeye dikkat çekiyor.

Sizler de düşüşlerinizden böyle ders alıyor musunuz?

Bize kutsal sözlerini veren, sonsuz yaşamı vaat eden ve buna göre bizi kutsal sözleriyle eğitip bu dünyadaki geçici yaşamda bizi sonsuzluğa hazırlayan Tanrımız'a övgüler olsun...

Dua: Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim...

(Yuhanna 6:45, İşaya 54:13, Matta 11:28-29)

³⁴ Bana anlayış ver, yasanı koruyayım;

Ve onu bütün yüreğimle tutayım.

Tanrı'ya uygun bir yürekle Kutsal Yazılar'ı okumak için dua etmeliyiz. Tanrı'nın Müjdesi'ni anlamak için dua etmeliyiz; Tanrı'nın yüreğini anlayabilmek üzere Kutsal Yazılar'ı okuyabilmek için dua etmeliyiz.

Tanrı öğretisine uygun bir şekilde, Tanrı Sözü'nü bu yaşamda koruyabilmek için bütün günlerimiz boyunca anlayış edinmeye olan ihtiyacımızla sözü okumalı ve dua etmeliyiz. Çünkü yaşam boyunca seçimler yapmak zorundayız (doğru ile yanlış gibi); ve bu seçimlerimiz "gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer" şeyler için etkin olsun diye pak bir bilgiye ihtiyacımız vardır. Bunun için Tanrı öğretisini yaşam boyunca öğrenmeye çalışmalıyız.

Tanrı'nın yolu ile dünyanın yolu arasındaki farklı ayırt etmek için anlayışa ihtiyacımız vardır. Tanrı sözünü yaşamımızda korumak için anlayışa, göksel bilgeliğe ihtiyacımız vardır. Bu yüzden Tanrı sözünü iman ve sevgi ile okumalı, çalışmalı ve derin düşünerek öğrenmeye gayret etmeliyiz; bu şekilde sözü yaşamlarımıza uygulayabilmek için duayla ve dikkatle çalışmalıyız.

Tanrı sözünü Tanrı'yı bütün gücümüzle sevebilmek ve insanı kendimiz gibi sevebilmek için okumalıyız (Matta 22:35-37). Tanrı'ya bu şekilde itaat edebiliriz.

Bütün bu Mezmur boyunca Tanrı'ya konuşan bir kişinin, "Rab, bana anlayış ver" diye dua etmesinden başka ne öğrenebiliriz? Evet, yukarıda hatırladığımız üzere, dua etmeli, çalışmalı gayret etmeliyiz; fakat bütün bunların meyve verebilmesi için ihtiyacımız olan şey Kutsal Ruh'tur (Yuhanna 14:16-17 –Yardımcı, Gerçeğin Ruhu). Anlayış, Tanrı'nın Ruhu'ndan gelen bir şeydir; aklımızdaki bilgiler, Kutsal Ruh'un aydınlatışı ile diri ve etkin olur (Yuhanna 7:38-39).

Kutsal Ruh'un yardımı, aydınlatışı her zaman ihtiyacımız olan bir destek ve yardımdır. Bilgide büyümek bize her zaman bu en derin ihtiyacımızı unutturmamalıdır (Yuhanna 14:26; 16:13-14).

Dua: Anlamamı sağla, yasana uyayım, bütün yüreğimle onu yerine getireyim...
(Mezmur 111:10, Matta 7:24)

³⁵ **Beni emirlerinin yolunda yürüt; Çünkü zevk alırım bunlardan.**

Gerçekten Tanrı'nın emirlerinden zevk almak, Tanrı'dan zevk almakla amacına ulaşacak bir şeydir. Mezmurcu Tanrı'nın hoşnut olduğu bir yaşam için Tanrı'dan yardım diliyor. Çünkü mezmurcu Tanrı'nın lütfunu tatmaksızın, Tanrı'nın gücünün yardımı olmaksın bunları yapamayacağını biliyor.

Bir hizmet veya tanıklık için çalışırken hiç Tanrı'yı unuttuğunuz oldu mu? Ya da bir hizmet için işe başlarken Tanrı'dan destek güç isteyerek başlamak, sizin ruhsal refleksleriniz arasında mı?

Doğuştan gelen günahımız (orijinal günah), aklımızı ve yüreğimizi Tanrı'nın isteğine ve sözlerine karşıt (Tekvin 6:5, Matta 15:19, Romalılar 3:10-12) hale getirmiş olduğu için; kötülüğe eğilimli olan insanın Tanrı'yı hoşnut eden şeyi yapmaya gücü yoktur (Romalılar 7:18; 8:7). Mezmurcunun buradaki duasına bakınca, insanın düşmüş durumunun farkında olarak söylediği anlaşılıyor. Çünkü doğru olanı yapmak için Tanrı'nın yardımını umut ediyor.

Diğer yandan “emirlerinin yolunda yürümek” yaşam boyu devam eden bir süreçtir; bu süreç aynı zamanda Tanrı bilgisini öğrenme sürecidir.

Tanrı’yı hoşnut eden şeyi yapmak için Tanrı’nın sözlerine bakıp Tanrı’nın istediğini anlamaya çalışmanız önemlidir. Ancak bunu yapmak için sizin de mezmurcu gibi kendi günah ve zayıflığınızı görerek “RAB, emirlerinin yolunda yürüyeyim diye bana yardım et” diye dua etmeniz lazım...

Tanrı’nın kendisi ve insan hakkında açıkladığı bilgiyi öğrenmeye hazır mısınız; böyle uzun bir çalışma için aç mısınız?

Dua: Buyrukların doğrultusunda yol göster bana, çünkü yolundan zevk alırım...

(Yuhanna 15:5, Filipililer 2:13, İbraniler 13:21, İşıya 48:17)

(Filipililer [3:7-14] 12 Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum... 13-14 Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum... Meseller 1:7 RAB korkusu bilginin başlangıcıdır. Ahmaklar ise bilgeliği ve eğitimi küçümser. krş. I.Korintliler 3:2 süt&katı yiyecek)

³⁶ **Yüreğimi kötü kazanca değil,
Senin tanıklıklarına yönelt.**

Yüreğimiz Tanrı’nın işlerine ve vaatlerine odaklanmadıkça, daha üstün bir yaşamı özleyebilir miydik? Hayır!

Yüreğini Tanrı’nın yaptığı ve söylediği şeye odaklayan bir kişi, haksız kazancın Tanrı ile paydaşlıkta yeri olmadığını görür. Mezmurcu bu duasında, öncekinde olduğu üzere Tanrı’nın etkin bir şekilde kendisi üzerinde işlemesini istemektedir.

Mezmurcu Tanrı’nın tanıklığına baktığında dünyasal görkemin bir değeri ve önemi olmadığını anlıyor. Böylece Tanrısal tanıklığı taklit eden bir yaşam ile kutsal bir tanıklık sürmek üzere saygıdeğer ve pak olan göksel değerlere odaklanıyor.

Haksız kazancın kökünde olan şeyin ‘açgözlülük’ olduğunu unutmayın. Bu durum Kutsal Yazılar’ın öğretisine zıt bir durum olduğu için Mesihsel bir yaşam önünde de engeldir. Açgözlülüğün putperestliğe denk olduğunu (Koloseliler 3:5) hatırlarsak, Tanrı’nın tanıklığına dönmenin gerçek yaşama dönmek olduğu açıktır.

Sizin Tanrı’da gördüğünüz hangi tanıklık O’na duyduğunuz hayranlığın sebebi oldu?

Sizin yaşamınızın tanıklığı dünyaya hangi değerler konusunda teşvik olmaktadır?

Basit bilgilerle ile yetinmek yerine “bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih’i tanımak” için gayretli misiniz?

Dua: Yüreğimi haksız kazanca değil, kendi öğütlerine yönelt...

(Hezekiel 11:19-20, Luka 16:13-14, İbraniler 13:5)

³⁷ **Gözlerimi boş şeye bakmaktan çevir;**

Ve kendi yolunda beni dirilt.

Sizin 'boş şey' tanımınız nedir? 'Amaçsız, boş, yanlış, faydasız, tatmin etmeyen, gereksiz, değersiz' anlamlarına gelebilecek bu ifadeye uygun örnekler sizce neler olabilir?

Titus 3:9 ayetine bakınca akılsız tartışmalara girmenin ve kavga çıkarabilecek çekişmeli konularla meşgul olmanın boş şey olduğunu görebiliriz. Pavlus ve Barnaba'nın Listra'daki tanıklıklarına (Elçilerin İşleri 14:8-14) baktığımızda, Müjde'nin yoluna dönmenin boş şeylerden dönmek olduğunu görüyoruz (Elçilerin İşleri 14:15). 2. Mezmur'a baktığımızda Tanrı'nın Mesih'teki işine karşıt olan her girişimin boş şey olduğunu görüyoruz (Elçilerin İşleri 4:25-26).

Mesih'e, Müjde'ye kilise ve paydaşlığa karşıt olan şeyler boş şeylerdir. Kutsal Yazılar'ın doğru, adil, gerçek, pak, erdemli, saygın olan öğretisinden sizi alıkoyan şeyler boş şeylerdir.

İnsanın günahlilik durumuna bakınca, üzücü olan şey de şudur ki, insanlar yanlış yaptığınız bir şeyleri daha fazla hatırlarlar. Bazen de insanlar genelde Müjde'ye uygun olan işlerinizi ve sözlerinizi ya görmezden gelir ya da karşı çıkarken, yaptığınız bir hatayı Müjde'ye ve Mesih'e karşı çıkmak üzere bir koz olarak kullanırlar. Önceki ayette Tanrı'nın tanıklığına bakan mezmurcu, bu ayette, dünyaya kötü bir tanıklık vermemek üzere diriliş ve yeni yaşam umuduna bakıyor.

Sizin duanız da mezmurcunun duasına benziyor mu? Sizi duadan alıkoyan boş şeylere bakarsanız, sizi kutsal bir tanıklıktan alıkoyan şeyleri de görürsünüz.

Ruhsal görüş edinmek için (18, 37) dua etmelisiniz...

Dua: Gözlerimi boş şeylerden çevir, beni kendi yolunda yaşat...

(İşaya 33:15-16, Matta 9:36, Luka 24:45)

³⁸ **Senden korkmak için**

Kulunda sözünü pekiştir.

Tanrı'ya adanmışlık içinde devam etmek için bu yapılan bu dua, Tanrı'nın vaatlerine bakınca daha teşvik edici oluyor. Orijinal günahtan bu güne kadar, kurtuluş tarihi boyunca Tanrı antlaşmasına sadık kaldı ve sözlerinin gerçekliğini onayladı.

Tanrı'nın Sözleri'ne bakarak dua ederken, Tanrı'nın Sözleri'nin sarsılmazlığını, değişmezliğini de (İşaya 55:10-11) düşünmeliyiz. Tanrı'nın sözüne ve antlaşmasına sadık ve değişmez olan karakteri karşısında, Tanrı'nın bir hizmetkârı olarak nasıl dua edebildik? Bu ayet tam da böyle bir soruya cevap veriyor; değişmez Tanrı karşısında sürekli değişen ve düşen insana, içinde bulunduğu bu zayıf durum karşısında bir dua modeli veriyor.

Bu duada kendi zayıflığını ve ihtiyacını bilen birinin "RAB, yüreğim ve aklım sendeki değişmezlik ve sadakatte sabit kalsın" diyen yalvarışını duyuyoruz. Mezmurcu burada "RAB,

yüreğimi ve aklımı değişkenlik ve döneçlikten koruman için kutsal korkunu canıma işle” diye dua ediyor.

Bazı kimseler duaya başlarken sanki dileyeyeği şeyleri almaya hakkı varmış gibi dua ediyor. Yani kendi değişkenliği, kendi zayıflığı ve Tanrı'nın değişmezliği aklında olmadan dua ediyor. Ancak mezmurcu burada dua ederken aklında “*RAB, bana senin sözünde olan ne ise, sözüne uygun olan ne ise, ona göre aynısı olsun*” düşüncesi yer alıyor.

Ayetin “söz” şeklindeki ifadesinin bütün Kutsal Yazılar olduğuna dikkat edin. Bir ayetten öğreneceğimiz şeyler vardır, bir bölümden öğreneceğimiz şeyler vardır, Kutsal Kitap'ın tamamından öğreneceğimiz şeyler vardır; bazen de bir ayetteki tek bir kelimedenden... Neticede Kalam eğitimi hiç bitmez. O halde derin düşünürsek, “söz” ifadesinden Tanrı'nın emirlerini, hükümlerini, ilkelerini, kurallarını anlayabildiğimiz gibi, Tanrı'nın vaatlerini, bereketlemelerini, uyarılarını ve azarlamalarını da içerdğine dikkat edin.

“Kulunda sözünü pekiştir” duasının böyle geniş bir kapsamı olduğunu görerek dua etmeliyiz.

Sizin duaya başlarken aklınızda olan şey ile mezmurcunun yaklaşımı aynı mı?

Dua: Senden korkulması için ben kuluna verdiğin sözü yerine getir...

(II.Korintliler 1:20, Romalılar 15:8-9, İşaya 9:6-7, İbraniler 9:11-15, I.Yuhanna 2:24-25)
(*RAB, kulunda vaat sözlerini, bilgelik sözlerini, bağışlama sözlerini... pekiştir...*)

³⁹ **Korktuğum hakareti benden çevir;**

Çünkü senin hükümlerin iyidir.

Önceki duada Tanrı korkusunu tecrübe eden mezmurcu, bu duada Tanrı'nın sözlerine karşıt bir duruma düşmekten korunmayı diliyor. Çünkü Tanrı'nın hükümleri iyidir; yani Tanrı'nın hükümleri doğrudur; yani Tanrı'nın hükümleri insanı Adem zayıflığından Mesih tamlığına getirmek için yeterlidir.

Öyleyse ne zaman hakarete ve utanca düşeriz? Tanrı'nın sözünden saptığımızda ve dünyanın yollarına döndüğümüzde, Tanrı'nın iyi olan hükümleri (yargıları) bizi suçlar. Tanrı'nın yargısı doğru ve iyi ise, insanın zayıflığı ve günahı, yargıyı ve utancı hak eder.

Diğer yandan Müjde'nin mükemmelliğinin ve Mesih'in lütufkar kurtuluşunun tanıkları olarak kilisenin paklığını korumak için de dünya önünde ayıp ve utançtan uzak yaşamak için dikkatli olmamız gerekir (I.Timoteos 3:7; 5:14 krş. I.Petrus 2:12).

Adem'den gelen zayıflığının bilincinde olmak, Tanrı'nın iyi ve kutsal olan hükümleri karşısında günahı ve yargıyı alacağından korkmayı getirecektir. Mezmurcunun bu ifadesi, Musa'nın dağdan indiği zaman gördüğü put karşısında duyduğu korkuyu hatırlatıyor –büyük mucizelerle kurtulmuş olan halkın putperestliğe düşmesi, onların Tanrı'nın yargısında ölümü hak ettiği gerçeğinden dolayı korkmak; bütün halkın yok olmasından korkmak (Tesniye 9:19).

Bu Mezmur boyunca Tanrı'nın sözlerine göre yürüme arzusu içinde, kutsal bir yaşam özlemiyle devam etme tutkusu öne çıkıyor. Dikkat edin, böyle tutkulu bir yürek kendine güvenmekten kaçınıyor. İnsanların önünde de Tanrı önünde de kötü tanıklık vermiş olmaktan (*dolayısı ile alay ve hakaretin hedefi olmaktan*) korkuyor.

Tanrı'nın sözüne, yargılarına karşıt bir duruma düşme korkusu sizin ruhani yaşamınızda nasıl bir yer tutuyor?

Dua: Korktuğum hakarettten uzak tut beni, çünkü senin ilkelerin iyidir...
(Vahiy 15:3-4; 16:7, I.Petrus 3:16, II.Korintliler 7:1)
(İşaya 29:13, Malachi 1:6)

**⁴⁰ İşte, senin koşullarını özledim;
Beni adaletin ile dirilt.**

Bu Mezmur boyunca "*sözüne umut bağladım*" şeklindeki yakarış gibi, Tanrı sözüne dayanarak *diriliş* (yaşam; yeni yaşam) dileyen yakarış da belli aralıklarla kaşımıza çıkıyor. Diriliş sadece Tanrı'nın vereceği bir armağan olduğuna göre, mezmurcu burada Tanrı'nın sözüne, hükümlerine, koşullarına, yasasına bakarken, Kutsal Yazılar'ın vaat ettiği (işaret ettiği) Kurtarıcı (Mesih –Diri Tanrı Sözü) ile mümkün olan dirilişimizi bize hatırlatıyor.

Acaba Tanrı'nın doğruluğu içinde yaşamak ya da Tanrı'nın adaleti içinde dirilmek nasıl bir şey olmalıdır? Böyle bir duayı nasıl biri yapmış olabilir? Bu dua halen yeryüzünde yaşarken Tanrı'ya sunulan bir dua olduğuna göre, Mezmurcu bu dünyanın ötesine –*şimdiki zamanın ötesine*– bakan bir anlayışla dua etmektedir. Burada sadece Tanrı'yı seven biri değil, aynı zamanda Tanrı'nın sadık olduğunu bilen bir kişi kaşımıza çıkıyor. Sonsuz yaşam umudu ile dua ettiğinden, diriliş yaşamının bu dünyadaki turfandası olan yeni yaşamda derinleşerek devam etmeyi istiyor. Tanrı'nın sözüne böyle bir derin acıkmışlık ve susamışlık, öldükten sonraki diriliş ile sonsuzluğa uyanmayı beklemez; sonsuz yaşamı şimdiden tecrübe etmeyi de ister.

Tanrı'nın sözlerini, ilkelerini, koşullarını bu denli çok sevdiğiniz zaman, sizler de Tanrı'dan alacağınız armağanlara, ödüllere veya bu dünyada ihtiyaç duyduğunuz diğer şeylere odaklanmadan; buradaki mezmurcu gibi sadece Tanrı'nın görkemi için ve Tanrı'dan zevk alarak dua edebileceksiniz.

Mezmurcunun ruhsal seviyesine bakarak çok geride kalmış gibi gözükebilirsiniz; ancak halkını bereketlemekten hoşnut (1-2) olan Tanrı'nın (12), sarsılmaz sevgisine ve sadakatine (41, 75, 86) bakarak yenilenmişlik, dirilmişlik ile yaşamaya başlamak için geç kalmış sayılmazsınız.

Dua: Çok özlüyorum senin koşullarını, beni doğruluğunun^[hakkaniyet; erdem] içinde yaşat...
(Yuhanna 5:21; 6:27, I.Korintliler 15:45)